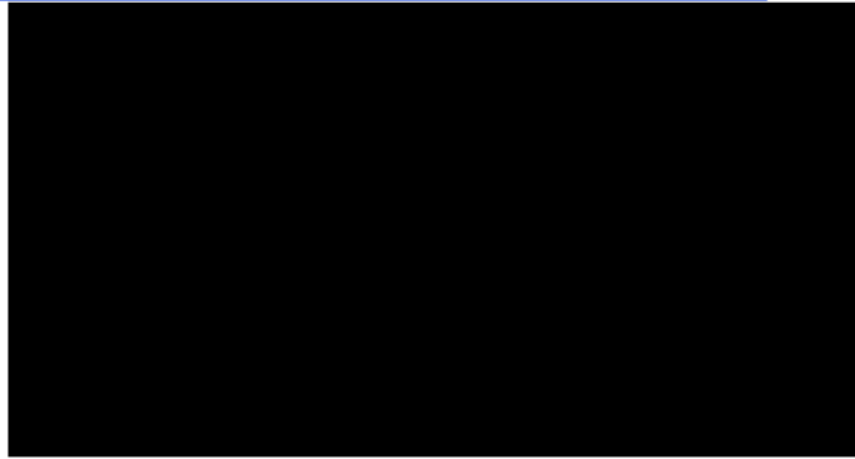

ДЕРЖАВНА МИТНА СЛУЖБА УКРАЇНИ (Держмитслужба)

вул. Дегтярівська, 11-Г, м. Київ, 04119, тел.: (044) 481 18 65, (044) 481 20 42, (044) 481 19 58
E-mail: post@customs.gov.ua; Код ЄДРПОУ 43115923

_____. № _____

Про розгляд скарги

РІШЕННЯ

про розгляд скарги _____

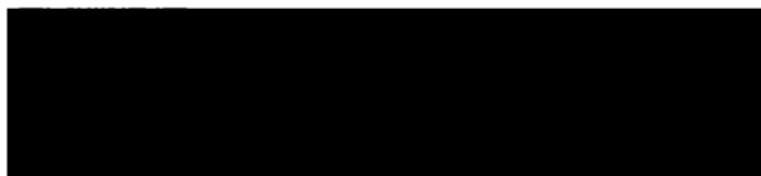
№ _____

Державна митна служба України розглянула скаргу _____
_____ (код ЄДРПОУ _____) від _____ № _____
(вх. Держмитслужби № _____ від _____) на рішення _____
митниці про відмову у видачі сертифіката з перевезення товару EUR.1
№ _____ та повідомляє про таке.

Відповідно до статті 6 та частини другої статті 19 Конституції України органи законодавчої, виконавчої та судової влади здійснюють свої повноваження у встановлених Конституцією межах і відповідно до законів України. Органи державної влади та органи місцевого самоврядування, їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України.

Аналогічні норми зазначені в пункті 1 частини першої статті 8 Закону України від 10 грудня 2015 року № 889-VIII «Про державну службу».

Завдання, функції, повноваження митних органів визначені в Митному кодексі України (далі – Кодекс), Положенні про Державну митну службу України, затвердженому постановою Кабінету Міністрів України

від 06 березня 2019 року № 227 (далі – Положення № 227), та інших нормативно-правових актах.

Згідно з пунктом 2 Положення № 227 Держмитслужба у своїй діяльності керується Конституцією та законами України, актами Президента України та постановами Верховної Ради України, прийнятими відповідно до Конституції та законів України, актами Кабінету Міністрів України, іншими актами законодавства.

Частиною першою статті 1 Кодексу передбачено, що законодавство України з питань митної справи складається з Конституції України, цього Кодексу, інших законів України, що регулюють питання, зазначені у статті 7 Кодексу, з міжнародних договорів України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, а також з нормативно-правових актів, виданих на основі та на виконання цього Кодексу та інших законодавчих актів.

У відповідності до частини другої статті 31 глави 1 розділу IV Угоди про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами- членами, з іншої сторони, (далі – Угода) існуючі мита або заходи еквівалентної дії, які застосовуються в Україні, як зазначено у Додатку I-C до цієї Угоди, повинні поступово анулюватися протягом перехідного періоду відповідно до Графіку, включеного до Додатку I-C до цієї Угоди.

Згідно із зазначеним Додатком I-C до товару за кодом УКТЗЕД 7204 49 90 00 станом на 2025 рік застосовується вивізне (експортне) мито за ставкою у розмірі 0 %.

Статтею 26 Угоди встановлено, що положення глави 1 цієї Угоди застосовуються до торгівлі товарами, що походять з території Сторін.

При цьому для цілей глави 1 термін «походження» означає, що товар підпадає під правила походження, викладені в Протоколі I до цієї Угоди («Щодо визначення концепції «походження товарів» і методів адміністративного співробітництва») (далі – Протокол I).

Рішенням Підкомітету Україна – ЄС з питань митного співробітництва від 16.11.2023 №1/2023 внесено зміни до Протоколу I «Щодо визначення концепції «походження товарів» і методів адміністративного співробітництва» до Угоди.

Пунктом 1 статті 1 Протоколу I встановлено, що з метою імплементації цієї Угоди застосовуються Доповнення I і відповідні положення Доповнення II до Регіональної конвенції про пан-євро-середземноморські преференційні правила походження (далі – Конвенція), які може бути згодом змінено та опубліковано в Офіційному віснику Європейського Союзу.

Усі посилання на «відповідну угоду» в Доповненні I й у відповідних положеннях Доповнення II до Конвенції тлумачаться у значенні цієї Угоди.

З 01 січня 2025 року набрала чинності оновлена Регіональна конвенція про пан-євро-середземноморські преференційні правила походження, ратифікована Законом України від 17 грудня 2024 року № 4148-IX «Про ратифікацію Рішення № 1/2023 Спільного комітету Регіональної конвенції про пан-євро-середземноморські преференційні правила походження від 07 грудня

2023 року про внесення змін до Регіональної конвенції про пан-євро-середземноморські преференційні правила походження».

Статтею 2 Доповнення I «Визначення поняття «походження товарів» і методів адміністративного співробітництва» до Конвенції встановлено, що з метою імплементації відповідної Угоди наступні товари вважаються такими, що вироблені в Договірній Стороні при експорті в іншу Договірну Сторону:

(а) товари цілком отримані в Договірній Стороні, відповідно до Статті 3;

(б) товари, отримані в Договірній Стороні, що містять матеріали, які не були повністю там вироблені, за умови, що такі матеріали пройшли достатню обробку або переробку в цій Договірній Стороні відповідно до Статті 4.

Відповідно до статті 20 Доповнення I до Конвенції експортер, який подає заяву про видачу сертифіката EUR.1, повинен мати можливість у будь-який час на вимогу митних органів Договірної Сторони-експортера, у якій видається сертифікат EUR.1, надати всі необхідні документи для підтвердження статусу походження відповідних товарів та інших умов цієї Конвенції.

Митні органи, які видають сертифікати EUR.1, повинні вжити всіх необхідних заходів для перевірки статусу походження товарів та виконання інших умов цієї Конвенції. Для цих цілей вони можуть вимагати надання будь-яких доказів і здійснювати будь-яку перевірку рахунків експортера, а також здійснювати будь-який інший контроль, який вони вважають доцільним (пункт 5 статті 20 Доповнення I).

Наказом Міністерства фінансів України від 02.03.2021 № 139 «Про затвердження Порядку заповнення та видачі митницею сертифіката з перевезення (походження) товару EUR.1 або EUR-MED» (далі – Порядок) визначено процедуру заповнення та видачі митницею (електронного) сертифіката з перевезення (походження) товару EUR.1 відповідно до положень Конвенції, а також міжнародних угод про вільну торгівлю, укладених у встановленому законодавством порядку, якими передбачено процедуру заповнення та видачі митницею сертифіката з перевезення (походження) товару EUR.1.

Сертифікат з перевезення (походження) товару EUR.1 (далі – сертифікат EUR.1) – оригінал паперового документа, що підтверджує статус преференційного походження товару(ів), форму та бланк якого наведено у додатках до Конвенції та Угод.

Розділом III Порядку затверджено вимогу, відповідно до якої для отримання сертифіката EUR.1 експортер має подати структурному підрозділу митниці, на який покладено функції з видачі сертифіката, такі документи:

письмову або електронну заяву, що містить декларацію від експортера (далі – заява), за формою, визначеною Конвенцією та Угодами;

електронну копію сертифіката EUR.1 у разі заповнення його машинописом та (за наявності) заповнений відповідно до вимог Конвенції або Угод бланк сертифіката EUR.1;

оригінал сертифіката EUR.1, не прийнятого з технічних причин митними органами країни імпорту, у разі видачі митницею після експорту (реекспорту) на його заміну сертифіката EUR.1 відповідно до розділу IV цього Порядку;

декларацію постачальника (виробника) товарів, що мають преференційний статус походження (додаток 1), та/або декларацію постачальника (виробника) товарів, що не мають преференційного статусу походження (додаток 2), та/або довгострокову декларацію постачальника (виробника) товарів, що мають преференційний статус походження (додаток 3), та/або довгострокову декларацію постачальника (виробника) товарів, що не мають преференційного статусу походження (додаток 4) (далі - декларація), що підтверджують преференційне походження товарів з України відповідно до правил визначення преференційного походження, встановлених Конвенцією та Угодами, та/або їх електронні (скановані) копії.

Рішення про видачу або відмову у видачі сертифіката EUR.1 на товари приймається у найкоротший строк, але не більше восьми робочих годин після реєстрації письмової заяви у підрозділі митниці, на який покладено функції з видачі сертифіката EUR.1. У разі подання письмової заяви експортером, яким при попередніх поставках заявлялись для отримання сертифіката EUR.1 недостовірні документи (відомості) про преференційне походження товару з України, та/або експортером, який не є виробником товару, на який законодавством встановлено митно-тарифні заходи регулювання зовнішньоекономічної діяльності або кількісні обмеження (квоти), або інші заходи економічного або торговельного характеру, рішення про видачу або відмову у видачі сертифіката EUR.1 приймається у найкоротший строк, але не більше десяти робочих днів після реєстрації письмової заяви у підрозділі митниці, на який покладено функції з видачі сертифіката EUR.1.

Експортер, який не є виробником товару, має право протягом трьох робочих днів після реєстрації письмової заяви про видачу сертифіката EUR.1 у підрозділі митниці подати додаткові документи (відомості) виробника товару, що підтверджують преференційне походження товару(ів) з України, на підставі яких складено декларацію(ї).

За результатом розгляду [REDACTED] митницею заяви експортера ТОВ [REDACTED] (код ЄДРПОУ [REDACTED]) на видачу сертифіката з перевезення EUR.1 на товар «брухт та відходи чорних металів з вуглецевих (нелегованих) сталей», код товару згідно УКТ ЗЕД 7204 49 90 00 у кількості [REDACTED] кг, оформлений за МД типу [REDACTED] [REDACTED] для експорту до [REDACTED] (отримувач – компанія [REDACTED]), встановлено такі недотримання вимог Конвенції та Порядку.

1. У графі 31 митної декларації № [REDACTED] зазначено опис товару: «Брухт та відходи чорних металів з вуглецевих (нелегованих) сталей. Сталеві листові, смугові і сортові відходи, промисловий лом, демонтовані сталеві частини вузлів і агрегатів машин і механізмів, нерозділені

металоконструкції, лом і відходи метизного виробництва, частини нерозібраних агрегатів, обрізки труб. ДСТУ 4121-2022.».

Відповідно до пункту 1 статті 3 Доповнення I до Конвенції товар «металобрухт» вважається повністю отриманим в Україні за таких умов (пункти «j» та «k»):

вироби, що були у вжитку, зібрані та придатні виключно для відновлення сировинних матеріалів;

відходи та брухт, отримані в результаті виробничих операцій, здійснених на території країни.

У декларації експортера, яка міститься на звороті заяви для видачі сертифікату EUR.1, наведено посилання на пункт «k» статті 3 Доповнення I до Конвенції.

Враховуючи опис товару у декларації експортера також має бути вказаний пункт «j» статті 3 Доповнення I до Конвенції.

2. При розгляді наданих документів встановлено, що відповідно до інформації, яка міститься у декларації постачальника (виробника), виробниками товару «металобрухт» є [REDACTED] (ЄДРПОУ [REDACTED]) та [REDACTED]. При цьому документи щодо технологічної схеми виробництва (процес виробництва, наявність складських майданчиків, виробничих потужностей, технічних засобів) від зазначених підприємств не надано.

У відповідності до статті 1 Закону України від 05.05.1999 № 619-XIV «Про металобрухт» металобрухт – це непридатні для прямого використання вироби або частини виробів, які за рішенням власника втратили експлуатаційну цінність внаслідок фізичного або морального зносу і містять у собі чорні або кольорові метали чи їх сплави, а також вироби з металу, що мають непоправний брак, залишки чорних і кольорових металів і їх сплавів.

Суб'єкти господарювання, які здійснюють заготівлю металобрухту та операції з металобрухтом, ведуть бухгалтерський та оперативний облік заготівлі металобрухту та операцій з металобрухтом, а також статистичну звітність згідно із законодавством.

В актах приймання-передачі від [REDACTED] зазначено джерело походження – амортизаційний брухт.

Згідно із пунктом 4 Національного положення (стандарту) бухгалтерського обліку 7 «Основні засоби» амортизація – це систематичний розподіл вартості, яка амортизується, необоротних активів протягом строку їх корисного використання (експлуатації).

Таким чином, амортизаційний брухт може бути визначений як необоротні активи, строк корисного використання (експлуатації) яких завершився, і містять у собі чорні або кольорові метали чи їх сплави.

У відповідності до Закону України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність» від 16.06.1999 № 996-XIV (зі змінами):

1) бухгалтерський облік є обов'язковим видом обліку, який ведеться підприємством (стаття 3);

2) підставою для бухгалтерського обліку господарських операцій є первинні документи (стаття 9), які призначені для фіксації всіх господарських операцій підприємства (стаття 8);

3) господарська операція – це дія або подія, яка викликає зміни в структурі активів та зобов'язань, власному капіталі підприємства (стаття 1);

4) інформація, що міститься у прийнятих до обліку первинних документах, систематизується на рахунках бухгалтерського обліку в регістрах синтетичного та аналітичного обліку шляхом подвійного запису їх на взаємопов'язаних рахунках бухгалтерського обліку (стаття 9).

Отже, оскільки повна амортизація необоротних активів та їх виключення (списання) зі складу основних засобів викликає зміну в структурі активів, відповідні дії або події належать до поняття господарських операцій, а тому підлягають відображенню у первинних документах та систематизації на рахунках бухгалтерського обліку.

Враховуючи викладене, для підтвердження походження амортизаційного брухту, отриманого від [REDACTED], як такого, що був цілком отриманий в Україні як вироби, що були у вжитку, необхідно експортеру запропоновано надати виписки з рахунків бухгалтерського обліку [REDACTED], а також первинні документи, які підтверджують виключення (списання) активів зі складу необоротних внаслідок завершення строку їх корисного використання (експлуатації), оприбуткування їх як металобрухту та наступний продажу їх на користь [REDACTED].

Також згідно з даними ІКС «Податковий блок», [REDACTED] є не тільки продавцем, а й покупцем товару «металобрухт». У разі, якщо брухт придбано [REDACTED] у інших суб'єктів господарювання, походження його підтверджується видатковими накладними та актами приймання..

3. В актах приймання-передачі від [REDACTED] до [REDACTED] зазначено джерело походження – брухт, утворений від власної діяльності. Тому для підтвердження джерела походження необхідно надати технологічну схему (інструкцію) або довідку виробника про основні операції технологічного процесу, в результаті якого утворилися відходи чорних металів, а також виписки з рахунків бухгалтерського обліку [REDACTED] і первинні документи, які підтверджують походження, обсяги і склад використаних у процесі виробництва матеріалів та обсяги і склад утворених у процесі виробництва відходів чорних металів, відображення цих відходів у складі активів підприємства та їх наступний продаж на користь [REDACTED].

Також згідно з даними ІКС «Податковий блок» [REDACTED] є не тільки продавцем, а й покупцем товару «металобрухт». У разі, якщо брухт придбано [REDACTED] у інших суб'єктів господарювання,

походження його підтверджується видатковими накладними та актами приймання.

4. Відповідно до Закону України від 05.05.1999 № 619-XIV «Про металобрухт» законодавство про металобрухт складається з цього Закону та інших нормативно-правових актів України.

Державним підприємством «Український науково-дослідний і навчальний центр проблем стандартизації, сертифікації та якості» введено в дію національний стандарт України ДСТУ 4121:2022 «Метали чорні вторинні. Загальні технічні умови». Відповідно до ДСТУ 4121:2022 кожна партія товару супроводжується в тому числі одним документом про якість згідно з додатком Д.

Таким чином експортеру запропоновано надати документи про якість товару на кожен партію товару відповідно до вимог ДСТУ 4121:2022.

Враховуючи вищезазначене, відповідно абзацу третього пункту 7 розділу III Порядку митним постом [REDACTED] митниці листом від [REDACTED] запропоновано [REDACTED] надати додаткові документи (відомості) виробника товару, що підтверджують преференційне походження товару(ів) з України, на підставі яких складено декларацію(ї).

На лист від [REDACTED] митного поста [REDACTED] ТОВ [REDACTED] додаткові документи не надано.

Враховуючи викладене, відповідно до пункту 3 частини першої статті 26⁵ Митного кодексу України, Державна митна служба України вирішила залишити скаргу [REDACTED] (код ЄДРПОУ [REDACTED]) від [REDACTED] № [REDACTED] (вх. Держмитслужби № [REDACTED] від [REDACTED]) на рішення [REDACTED] митниці про відмову у видачі сертифіката з перевезення товару EUR.1 № [REDACTED] від [REDACTED] без задоволення.

Відповідно до частини третьої статті 26⁵ Митного кодексу України особа, яка подала скаргу, у разі її незгоди з прийнятим рішенням має право його оскаржити у судовому порядку.

[REDACTED]

[REDACTED]